

DIRİLİŞ POSTASI

Makale Yazısı - 16 Tem 2017 - 21:27

Nusaybin

Senai Demirci

Arşiv Yazarı

Makaleyi Dinle
 Mesaj Gönder

Nusaybin, 15 Temmuz şehitlerinin hikâyesini paylaşmak için gittiğim üçüncü şehir. İdealist yöneticiler, sıra dışı, anlamlı bir şey yapmak istemişler; bin bir zahmetle ulaşmışlar. Programım yoğundu. (Şükür ki, "Şehitlere saygı duruşu olmaz, Fatiha okunur" dediğim için valilik protokol müdürlüğünce bir sonraki gün Gaziantep 15 Temmuz programından adım acilen silinmişti.) Mardin Havalimanı'ndan, Suriye sınırı boyunca ilerleyen mayın tarlalarını sağımıza alarak vardık Nusaybin'e. Kızıltepe'den kırk-kırk beş dakika çekiyor Nusaybin. Gece civiltisiyla indik şehrə ve hiç beklemedim kalitede bir otele buyur edildim. Hava hayli sıcak; Mekke havası var her yerde.

Güvenlik önlemleri yoğun. Gencecik yiğitler kılık kırk yararak huzuru sağlıyorlar, bu sırada kimseyi incitmeye özen gösteriyorlar. Kayyum atamasıyla korsan yönetimden kurtulmuş belediye, kaymakamlık, emniyet müdürlüğü çok sıkı korunuyor. Gece yarısı otel lobisinde uzunca dertleşik İlçe mal müdürü Özgür Bey, eşi Nükhet hoca hanım ve sosyal hizmet uzmanı Mihriban hanımla. Özgür Bey ve eşi Nükhet Hanım, batıya tayinleri çıktıgı halde, bir süre daha gönüllüce hizmet etmeye karar vermişler. Gözlerinde pırıl pırıl ümit okuyorum; yaşanan tüm olumsuzluklara rağmen şevklerini yitirmemişler. Mihriban Hanım, Batmanlı. Kürt kızı. O da ümit dolu; hep mütebessim.

Uzaktan haber almakla anlamak imkânsız bazı şeyleri; yerinde olmak gereklidir. Meskûn mahal operasyonlarının trajik sebebini, ağır bedelini ve dramatik sonuçlarını Sur'dan sonra burada da kederle hissedebiliyorsunuz. İki hafife aldığıınız için utanıyorsunuz. Şehitleri sorunca, emniyet müdürlüğü binasına götürüyorlar beni. Hemen girişte, seksene yakın vatan evladından kalma fotoğraflara dalıyorum gözlerim. "Nusaybin'in kurtuluşu" seksen şehitle olmuş. (Bakmayın, -miş'li geçmiş zaman kipi kullandığımı, hiçbir şehidin acısı -miş'li geçmiş zamanda kalmıyor; hep şimdidiir acının kipi!) Sınır dışı Fırat Kalkanı operasyonunda verdigimiz şehit sayısından fazla Nusaybin şehidi. Arkadaşlarını şehit veren emniyetçiler, şehitlerin hikâyelerini anlatıyorlar. Başlarındaki hainler tarafından bile bile tuzağa gönderilmeler, hendek kazmalara göz yummalar, gizlice bile değil göstere göstere silah ve mühimmat depolamalar, militanlara bomba yapımı eğitimleri vermeler... Bunlar hep "çözüm süreci" perdesi altında nifak tezgâhlayan, emniyete nüfuz etmiş FETÖ'nün ve malum işbirlikçilerinin eseri... Hıyanetin askerî kanadı hendeklere göz yumulmuş, sivilleri tahrik edecek orantısız güç kullanmış (gezi olaylarında olduğu gibi) Amaç, siyasi çözüme sıra geldiğinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin karşısına "silahlı güç" olarak çıkmak, tehditle pazarlık gücünü artırmak.

Aylar süren operasyondan sonra, şehrə geri dönüşler başlamış ama hâlâ duvarlara terörist örgüt sloganları yazılıyor. Duvarların dikilmesinden daha önceliklisi gönülleri kazanmak. Terörün sivil

insanların gönlünü çelmeye kadar uzanan tezgâhları işi zorlaştırmıyor. (Nusaybin'in referandum tercihi, tüm iyi niyetli çalışmalara, tüm iyileştirici gayretlere rağmen, yüzde 80 hayır!) Devleti hâlâ eski devlet sanıyorlar; ağır tahrik sonrası, kapsamlı propagandaya maruz kalmışlar. "Olsun..." diyor dostlar, "biz hizmetimizi yapıyoruz yine... Bilmedikleri için böyle... Kafaları karışmış bir kere..." Hiç yüksünmeden işlerini yapıyorlar.

Hummali bir restorasyon faaliyeti var şehirde; altyapı sıfırdan inşa ediliyor. Terör yuvası olmuş mahalleler yeni baştan kuruluyor. Halkın asıl inancı İslam'dır; bunu herkes biliyor. Müslüman olmak, ayırtıcı değil bütünlüğeBURSA'lı elbette. Türk-Kürt-Arap kardeşliğinin biricik mayası. Ancak kendilerini Nusaybin halkın temsilcisi diye atayan HDPLiler 15 Temmuz şehitlerini andığımız Mitanni Kültür Merkezi'nin duvarlarını Zerdüşt ve Yezidi figürlerle süslemişler. Kelimenin tam anlamıyla, halkın inancını aşağılayan tek parti döneminin dejavusu gibi HDP diktası. (Mitanni tarihteki ilk Kürt devletini adı olarak geçiyor kayıtlarda.)

Söyleşimizi Nusaybin'e hizmet veren yönetici ve memurların çoğunlukta olduğu misafirlerle yaptık. Kitap imzası sırasında, Belediye Başkanlığına vekâlet eden kaymakam Ergun Baysal beyle tanıştı; komutanlarla kucaklaştı. "Kuleli'den yetiştim ben; kapalı kalmasına üzülüyorum" dedi bir komutan. Kulelili öğrencilerin Çengelköy'de 15 Temmuz gecesi kandırılmışlıklarını hatırladım; sustum.

Sonra, pırıl pırıl genç hanımlar girdi sıraya. "Kur'ân kursu öğreticisiyiz biz" dediler. Hepi de Nusaybinli. Nusaybin'in asıl damarını temsil ediyorlar. Onlar da ümitliler; çocukları kazanıp Nusaybin'in geleceğini kazanmak istiyorlar. Müftü İrfan Hoca ise sıra dışılığını ortaya koyuyor; sürekli koşturuyor: "Çocuklarımıza Kur'ân öğretiyoruz; en doğrusu bu..." diyor. Dinlediğim en güzel hutbeyi okudu huduttaki Zeyne'l Abidin Camii'nde. Cuma duasını beraber yaptık. Peygamberimizin 13. kuşak torunu adına yapılan cami, PKK işgalii altında kapalı kalmış; Kasım 2016'de ibadete açılmış.

Şehri zırhlı araçla geziyoruz. Peygamberimize bia eden cinlerin Nusaybinli olduğunu hatırlıyorum; onların da makamı var şehirde. Zeynelabidin Camii'nin yanındaki taş harabeler dikkatimi çekiyor. "Nusaybin'in ilk direnişi bu!" diyor dostlar. Pagan Roma imparatorluğuna karşı yapılan ilk semavi mabedin kalıntıları. Milattan bin yıllar öncesine uzanıyor. Bu bilgiyle taşların da kalbi olduğuna dair imanım artıyor.

Program sonrası kaymakam Ergun Baysal'ın misafiri oluyorum. Makamı hayli kalabalık. Bölgeye emek veren, bölgenin asıl karakterine kavuşması için çabalayan eşrafla toplantı halinde. Kaymakam Safitürk'ü tanıdığımdan beri, çekemeyenlerin namlu ucuna gönüllüce duran, milleti adına çektiği sıkıntılıları asıl bir suskulukla sineye çeken bu yiğitlere hem hayranlık duyar hem dua ederim. Şehrin UNESCO'nun da dikkatine çeken antik değerini anlatırken heyecanlandığını fark ediyorum. Adanmışlık bu; başka bir şey değil. Hem entelektüel hem cefakâr bir yöneticiyle tanışmakla mutlu oldum.

Derin tarih bilgisine şahit olduğum için, kaymakam beyin ilk cümlesine hiç şaşımadım: "Hocam, buralar Gertrude Bell'in dolaştığı yerler..." "Dönüş uçağına yetişeceğiz, vakit dar; bu yapıılır mı şimdi!" diyorum içimden. Âh, Gertrude, âh! Fitnenin en sessizi, en belalısı, İngiliz hegemonyasının Lawrence'dan daha etkili olduğu halde pek bilinmeyen fitneci başı. "Yakın tarihin en azı dişisi!" Birkaç metre ilerimdeki zalim sınırı Sykes ve Picot küstahlarına telkin eden belalı cadı. Arkeolog kılığındaki casusların en rafinesi...

Hemen karşısında Kamışlı. Suriye'nin orta büyülükte bir şehri. Osmanlı'ya ihanet eden Şerif Hüseyin'in üç oğluna da kral kadrosu açmak için İngiliz aklınca uydurulmuş üç yapay devletten biri Suriye.

Öfkeyle bakıyorum sınıra. "Misak-ı Millî" imiş; hadi oradan. Bu zalim sınırı, ilk meclise darbe yapılarak kurulan darbeci meclisine onaylattılar. Lozan gibi. Asla millete sormadılar misak-ı millîyi. Sözüm ona millî sözleşme. Hâlâ vatan evlatları ödüyor ceremesini.

Nusaybin ve Kamişlı'da ikindi ezanı sesleri birbirine karışıyor. Kible aynı... Secde aynı yöne. "Eşhedu enne Muhammederresulullah" diyoruz birlikte. Ama aramızda mayın tarası. Dönüş yolunda solumda kalıyor mayın tarası. Aciyarak bakıyorum toprağa; hiç hak etmediği kin ve öfkenin nöbetini tutmaktan yorulmuştu. Kararmıştı yüzü. Çanakkale'deki ağır yenilginin intikamını Gerthrude'ların eliyle alan Cuhrchill'in yüzünü hatırladım.

Uçağımızın kanatları Mardin'den günbatımının kalbine doğru yükseltirken albatrosu hatırladım. Kocaman bir albatros Nusaybin. Kuşların en büyüğü. Şairlerin ilham kaynağı. Kanatları gövdesini uçurmaya yetmiyor albatrosun.

Ama az kaldı; Nusaybin mahzun Mezopotamya'yı kanatları altında gölgelendirecek...

YAZARIN DİĞER YAZILARI

İşgal mi dediniz?

Cemal Kaşıkçı'yı hacca gönderir misiniz?

Cemal Kaşıkçı'yı hacca gönderir misiniz?

"Cemal Etkisi"

Pardon!

Yazarın Tüm Makaleleri

Yazar [Senai Demirci](#)
16 Temmuz 2017

Köşe Yazısı

Yorum yaz

Anket

A Milli Takım Katar'a gidebilir mi?

[Ankete Katıl](#)

Türkiye bu savaşta taraf mı?

| Murat Özer

Şaibeli güvenoyu

| İsmail Yaşa

Mi ‘yârû’l-‘ilm

| Gökhan Oruç Önalan

“Kaç Müslüman bir Ukraynalı eder?”

| Tuğrul Selmanoğlu

Kaybolup gitti nice değerlerimiz!

| Muzaffer Dereli

Kamudan ihraç edilen emekli olabilir mi?

| Av. Osman Talha Yıldız

Ukrayna üzerinden yeni bir “11 Eylül” denemesi!

| Doç. Dr. İsmail Şahin

“İnsanlık ölüyor” diyorlar, yaşıyor muydu ki ölsün!

| Fatih Duman

İbrahim Ethem Hazretleri'nin ontolojik gelişimi

| Prof. Dr. Ahmet Akin

Bu bizim savaşımız değil

| Öznur Küçüker Sirene

Bir cephe olarak Avrupa...

| İsmail Öz

Yanlışlıkla

| Zeki Bulduk

Ukrayna'dan çıkarılacak dersler

| Ramazan Yaşar

Allah-u Ekber!

| Recep Yazgan

Yüksek bir sanat eseri olarak Miraciye

| Nihat Nasır

Sitemizdeki dış bağlantılar referans amaçlıdır, dış bağlantıların içeriklerinden kuruluşumuz sorumlu değildir

Kuruluş Hakkında

Künye Bilgileri

Yayın İlkeleri

Haber İhbar
Reklam Ver

İletişim

© 2022 Diriliş Postası Tüm Hakları Saklıdır
[Veri Politikası](#) [Kullanım Şartları](#)

+90 (212) 550 90 05
daktilo

A | L